

derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Sagen sattes til Forhandling.

Handelsministeren (Tyge Rothe): Det lille Lovforslag, der her foreligger til første Behandling for dette høje Ting, gaar ud paa at forlænge den Frist, som Loven af 28. Juni 1920 i sin § 12 giver Handelsministeren til at tilstaa Lempelser overfor de bestaaende sønderjydske Sparekasser ved Gennemførelsen af dansk Sparekasselovgivning i de sønderjydske Landsdele. Fristen foreslaas forlænget med et Tidsrum af 3 Maanedere, nemlig fra 1. Januar 1922 til 1. April 1922.

Med Hensyn til den nærmere Begrundelse af dette lille Lovforslag skal jeg tillade mig at henvise dels til Bemærkningerne, der ledsagede Lovforslaget ved dets Forelæggelse i Landstinget, og dels til mine Udtalelser i det andet høje Ting, idet jeg her blot skal bemærke, at det ikke har været Ministeriet muligt at tilendebringe sine Overvejelser vedrørende den endelige Ordning af disse Forhold indenfor den oprindelig fastsatte Frist. Det drejer sig i saa Henseende navnlig om de i Sønderjylland eksisterende offentlige Sparekassers fremtidige Stilling, det vil sige disse Kassers fortsatte Bestaaen eller Afvikling indenfor en kortere eller længere Frist. Da jeg imidlertid venter kort efter Nytaar at kunne forelægge et Lovforslag indeholdende Bestemmelser i saa Henseende og nogle faa andre nødvendige Overgangsbestemmelser, hvorved altsaa ærede Medlemmer vil faa Lejlighed til at underkaste selve Sagens Realitet en nærmere Drøftelse, skal jeg ikke her ved denne Lejlighed, hvor det altsaa kun drejer sig om en Forlængelse af den omtalte Frist, komme ind paa denne Side af Sagen. Jeg skal blot tilføje, at denne Forlængelse ikke vil medføre Ulemper af nogen som helst Art, dels fordi Sparekasseloven af 4. Oktober 1919 jo i al Almindelighed ifølge Lov af 28. Juni 1920 ogsaa gælder i Sønderjylland fra 4. Oktober 1920 at regne, og dels fordi det Udvalg, der paa dette Omraade har været raadgivende for Ministeriet, i sin for nylig afgivne Betænkning netop foreslaar

den 1. April 1922 som Tidspunktet for den endelige Ordning af Ikrafttræden.

Som ærede Medlemmer vil vide, er Lovforslaget vedtaget af det andet høje Ting, og jeg skal med disse faa Bemærkninger tillade mig at anbefale det ogsaa til dette høje Tings hurtige og vellige Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Danmarks Ratifikation af Konventionen vedrørende Aalandsøernes Neutralisering og Ikke-Befæstning.

(Forslaget findes i Tillæg C. Sp. 205).

Sagen sattes til Forhandling.

Udenrigsministeren (Harald Scavenius): Jeg skal have den Ære for dette høje Ting at forelægge Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Danmarks Ratifikation af Konventionen vedrørende Aalandsøernes Neutralisering og Ikke-Befæstning. Forslaget gaar ud paa, at Rigsdagen meddeler sit Samtykke til, at Regeringen ratificerer den Konvention, som blev vedtaget den 20. Oktober 1921 paa en international Konference i Genf.

Jeg anser denne Konvention for meget betydningsfuld, idet den danner den heldige Afslutning paa en Sag, der i nogen Tid truede med at bringe Uenighed ind i det tidligere enige Norden. Dette er lykkeligt undgaet; dels ved de nærmest interesserede Landes høje politiske Moral, dels ved Folkeforbundets formidlende Virksomhed. Det forekommer mig, at man med oprigtig Glæde maa hilse hvert Skridt fra Folkeforbundets Side, der kan befæste det i Folkens Bevidsthed som Bærer af den mellemfolkelige Fordragelighed. Megen Kritik er fremkommet mod Folkeforbundet.